

Tebeşir Tozları

– Ümit Seyhan · 15 Ağustos 2018

Gemiler yanardı Ben limana koşana kadar
Duvarlarda ki sinema afişlerine
Bakmadan geçerdim
Kirli bir öfke kasıklarımda
Yetişirdim de belki
Yolumu kesmeseydi insanlar

Uzaktan ne beyaz görünürdü
Dantel uçlu dalgalar
Elimde bir değmek karıştırdım
Sinekler üşüşmemişse hala
Balık gibi kokardı
Kumların arasında ölü martılar

Ne kadar yalancı idi,
Çiçek satan fal bakan kadınlar
Masallarda ki cadılara benzerlerdi
Tek farkları tiftiklenmiş saçlarına
Soktukları papatyalar

Hep yorgun hissederdim kendimi
Hep mutsuz
Çöplerini sokağa atan evlerin önünden
Paris caddelerindeymişim gibi geçerdim
Beş kuruşa keyif alamayanlara inat
Ve düşürdüm hep,
Gemileri kundaklayanlar buralardadır
Uzaklara gemilerde yandı
Kaçamazlar..

Ah bir büyüsem derdim bir büyüsem
Öğretmen olsam
Kara duran ne varsa
Üstüne beyaz şiiirler yazsam

Gün sıyrılıp inince ufuktan
Benimdi artık gökyüzü
Dünden çizdiğim gemiyi
Kara tahtamda arardım.
Alırdım elime silgiyi
Hep yeni, hep yeni baştan
Ben sildikçe
Kimi dilek tutar, kimi sayardı
Bir hayalden arta kalan
Tebeşir tozlarını
Nedense herkes yıldız sanardı..
Oysa onlar denizde
Yanan gemilerin kaptanını arardı..

Ümit Seyhan